

REGNER LÅDBROG

Billedet af Regner Lådbrog og Thora, hænger på en af Duborg-Skolens mange og lange gange.

Fortællingen om Regner Lådbrog Danmarks Historie

Af Nik. M. Helms

Mest navnkundig af alle vikinger er Regner Lådbrog, og mange sagn fortælles om ham. - Som ganske ung befriede han den skønne Thora Borgarhjort i Sverige. Hun havde engang fået to små lindorme (slanger); men de var siden vokset og blevet så store, at de lå helt rundt om hendes jomfrubur og spyede gift imod alle, der nærmede sig. Hendes fader, der var jarl, havde lovet hende til den mand, der kunne befri hende. Det ville Regner gøre. Han klædte sig i

en ulden kjortel og et par lådbroge (bukser) og drog så til Sverige. Det var vinter, og før han gik i kamp, dykkede han sig mange gange ned i vandet og lod så vandet fryse til is, så han havde et helt ispanser på. Jarlen lo, da han så Regner, og kaldte ham en „lådbrog“. Regner gik imod lindormene; de spyede gift imod ham; men giften kunne ikke trænge igennem ispanseret, og han sejrede.

Så blev Thora hans hustru, og de blev meget lykkelige; men få år efter døde hun til hans store sorg.

Senere drog Regner atter på vikingetog, og da hans skibe var nær ved Norges kyst, sendte han sine mænd i land for at bage brød. De gik ind i en bondegård, hvor de traf et par meget grimme folk, der slet ikke så rare ud; men mændene fik da lov til at bage der. Da de havde æltet dejgen og sat

brødene ind i ovnen, kom der en ung pige ind. Hun var så skøn, at de glemte alt for at se på hende, og da de til sidst kom i tanker om brødene, var de brændt. - Mændene var meget bange for at komme hjem til Regner med de sorte brød; men de fortalte om den smukke unge pige. Da sagde Regner, at han ville se, om de talte sandt, og desuden ville han vide, om den unge pige var lige så klog, som hun var smuk; derfor sendte han bud, at hun skulle komme til ham næste morgen. Hun måtte ikke være påklædt og dog ikke nøgen, hun måtte hverken være mæt eller fastende, hun måtte ikke komme ene, og dog måtte intet menneske følge hende. - Den unge pige, som blev kaldt Kraka, løste næste morgen sit lange gyldne hår; det nåede hende helt til fødderne. Hun svøbte det om sig og holdt det sammen med et fiskenet, så bed hun i et løg og gik ned til Regnar, fulgt af

sin lille hund. - Regner fandt, at hun både var skøn og klog, og den fattige Kraka blev hans brud. Siden fortalte hun ham, at hun egentlig hed Aslaug og var datter af en berømt helt.

Regner og Aslaug fik mange sønner, og alle Regners sønner blev store vikinger. Selv blev han ved med at drage på vikingetog, og da han var blevet gammel, ville han engang drage til England, dog kun med to skibe og en lille flok mænd, for så var æren større, når han sejrede. Aslaug gav ham en silkebrynje; når han havde den på, kunne han ikke såres. - Da Regner kom nær til England, blev det storm, og hans skib strandede. Han og hans mænd reddede sig dog i land, men den engelske konge, Ella, samlede i hast en hær og gik imod dem. Det blev en hård kamp. Regner havde silkebrynjen på, og han værgede sig vældigt, men til sidst blev han klemt mellem skjolde og gjort til fange.

Ella vidste ikke, hvem den gamle kæmpe var, og Regner ville ikke svare, da man spurgte ham. Så blev han kastet i ormegården, ned til de giftige slanger og det værste kryb; men ingen slange ville bide ham. Da bød Ella, at brynjen skulle trækkes af ham, og nu myldrede slangerne op over hans legeme, og en af dem bed sig fast ved hans hjerte. Da råbte Regner: "Grynte ville grisene, om de vidste, hvad galten må friste." Ella hørte disse ord, og han forstod, at kæmpen måtte være Regner Lådbrog; han ville drage ham op af ormegården, for at Regners sønner ikke skulle hævne sig; men da var Regner allerede død.

Regners sønner kom til England, og de tog en frygtelig hævn. Kong Ella blev dræbt på grusom måde, der blev "ristet ørn" på hans ryg.